
De oproep tot ontwaken

Michel Jigen Fabra, Poitiers (Frankrijk)

Ziehier in welke configuratie en sfeer de zen dojo van Poitiers zich bevonden heeft tijdens deze tijd van stilstand. In lock down hebben enkele nonnen en monniken besloten om de beoefening intenser te maken om de turbulente problematiek te verzachten.

Behalve zijn dramatisch karakter is deze periode om verschillende redenen merkwaardig. Deze lijkt me een oproep tot ontwaken te zijn, zoals het leven het ons zo vele malen gesuggereerd heeft, een uitnodiging om in het moment van hier en nu te duiken.

Alle aspecten vinden er elkaar in terug, zichtbaar en onzichtbaar, economisch, sanitair, en sociaal ... Bovenop de evidenties die deze crisis aan het licht brengt, kan ik me niet weerhouden er ook religieuze, spirituele parallellen in waar te nemen.

Voor de christenen kwam de lock down overeen met het begin van de Vasten : onze behoeften verminderen, onze hebzucht verminderen, onze arrogantie verminderen. Voor ons boeddhisten is het een gelegenheid om over te hellen van de drie vergiften naar de Drie Schatten. Het is een tijd van verbondenheid voor allen.

25 maart was Annonciatie voor de christenen. In de Shokobenzo heeft Meester Dogen een hoofdstuk geschreven dat Juki, Annonciatie heet. En indien dit het aangekondigde moment was? De aankondiging van ons ontwaken, van onze plicht om te ontwaken.

“ De Annonciatie is niets anders dan de glimlach van Mahakasyapa in een opengebloeid gelaat.” zegt Dogen. De Annonciatie is niets anders dan de geboortes en de overlijdens, het komen en gaan.

En dan was er op 12 april Paas zondag. Pasen betekent passage, passeren. Het is de passage van Jezus van het leven naar de dood. Ik voel in het diepst van mijn hart deze noodzaak om te moeten passeren. Passeren van de afwezigheid aan zichzelf naar een aanwezigheid aan zichzelf, van egoïsme naar altruïsme. Passeren van hier naar hier, van nu naar nu.

Thuis in lock down zitten, niet bewegen, voor ons zen beoefenaars is dit bijna een signaal, een aanmoediging om vol te houden op deze weg die de onze is.

In deze opgelegde immobiliteit om niet naar buiten te gaan, om zich niet te versnipperen, biedt deze periode van lock down ons een onuitgegeven gelegenheid om ons te bezinnen.

Blaise Pascal zegt : “ Al het ongeluk van de mensen komt voort uit één enkele zaak die de onmogelijkheid is om rustig in een kamer te kunnen blijven. “

Wel, wij weten hoe dit aan te pakken : gaan zitten op ons zwart kussen, onze (klooster)cel binnen gaan, en al onze bagages laten oplossen, verdampen, al onze lasten, en zoals feniksen herrijzen uit onze as.

Laten we van onze thuis blijven een revolutie maken, de innerlijke revolutie ! Deze tijd wordt ons geschonken. Laten we een einde maken aan de absurditeit en groeien in wijsheid en mededogen. Laat ons meedoen en samenwerken, wij beoefenaars van de zen van de Boeddha, aan dit project. Deze tijd van stilstand is een precieuze tijd. Laten we deze benutten om na te denken, om te groeien, om te rijpen, om te ontwaken.

Een ongelooflijke gelegenheid heeft zich aan ons aangeboden. Die van in onszelf thuis te komen, van onszelf terug te vinden in de diepte van ons wezen.

Laten we verder samen zazen beoefenen.

Gasshô